

Т. А. Марозава (Мінск)

ФАЛЬКЛОРНЫЯ ЖАНРЫ ЯК ФОРМА МАУЛЕНЧЫХ ЗНОСІН У СУЧАСНай КУЛЬТУРЫ БЕЛАРУСКАЙ МОЛАДЗІ

Адасабленне маладзёжнай культуры даследчыкі звязваюць з марганалізацыяй моладзі або з уznікненнем культурнага бар'ера паміж пакаленнямі бацькоў і дзяцей у зменлівым індустрыяльным і постіндустрыяльным грамадстве. Узнікаючы на базе маргінальнага слоя моладзі, субкультурныя аб'яднанні ўключаюць людзей, якія ўжо выйшлі з пад уплыву сям'і і школы, але не атрымалі яшчэ пастаянны статус у дарослым грамадстве (пад названым уплывам застаецца толькі дзіцячая субкультура, але і яна ў значайнай ступені маргінальная, паколькі ўплыву гэтых часам толькі знешні). Такія людзі аказваюцца ў рамках нарматыўнай навызначанасці (ші аноміі), якая заусёды звязана з прамежкавым становішчам у соцыуме. Стан аноміі аб'ядноувае моладзь у групы па інтэрсах (маладзёжныя субгрупы), у асяроддзі якіх складваюцца свае нормы паводзіні і сімваліка. Калі ж прадстаўнік субгрупы атрымоувае статусную вызначанасць у соцыуме (уладканне на працу, шлюб, залічэнне ў вну і г.д.), ён мусіць выйсці з субкультурнага асяроддзя.

Маладзёжныя субгрупы выяўляюць яскрава выражаную здольнасць да самаузнаўлення. Даследчыкі вылучаюць сярод формаў мауленчых зносін у сучаснай культуры моладзі наступныя стэрэатыпы – арго, фальклорныя жанры і тэксты, нормы і мадэлі паводзін, якія ўзнаўляюцца на працягу некалькіх дзесяцігоддзяў, што гаворыць аб наяўнасці традыцыйна пераемнасці. У межах дадзенага паведамлення нас будуць цікавіць менавіта славесныя і мауленчыя формы зносін, звязаныя з фальклорам.

Па прапанаванай рускай даследчыцай Т. Б. Шчапанскай класіфікацыі, у маладзёжным асяроддзі вялікіх гарадоў Расіі найбольш паслядоўна прадстаўлены смехавыя жанры (сцёб, фенькі і мулькі, прыкол, дахаедства), сістэма лірыка-філасофскіх жанраў (сентэнцыі – афорызмы, фразы, вершы), празаічныя творы містычнага зместу, графіцы. Разгляд фальклорных твораў розных відаў і жанраў, якія захоўваюцца ў рэгіянальным архіве вучэбнік-навуковай лабараторыі беларускага фальклору БДУ, паказаў, што дадзенай

Класіфікацыя па відах “спрацоўвае” на беларускім матэрыяле, але адразніваецца ў сістэме жанраў. Да таго ж, асобнага вылучэння патрабуе і такі від, як уласна песня (як правіла, пераробленая пад патрэбы асяроддзя).

Мы будзем прытрымлівацца назваў (а разам з тым і класіфікацыі) жанраў, якія складаюцца ў асяроддзі іх бытавання, таму што менавіта гэтыя назвы фіксуюць іх камунікатыўныя функцыі і значымыя (для асяроддзя) асаблівасці. Па магчымасці будзем выкарыстоўваць адпаведныя ім фалькларыстычныя азначэнні. Праўда, гэтыя адпаведнасці не заўсёды аднозначныя, таму што наватворы маладзёжнай культуры хутчэй адносяцца да паняцця «постфальклор», дзе разам з вуснай мае месца і пісьмовая (у тым ліку і камп'ютэрная) форма фіксацыі тэкста.

Смехавыя жанры (сцёб). Сярод жанраў смехавага (сцёбавага) фальклору сустракаюцца жарты, прыказкі, анекдоты, дражнілкі, розыгрышы, прыколы, іранічная і парадайная паэзія, якія складаюць найболыш яскравы і разнастайны пласт маладзёжнай культуры. Пад сцёбам моладзь разумее манеру пастаяннага высмейвання. Некаторыя з унутрыкультурных назваў смехавых жанраў супадаюць з прынятымі ў фалькларыстыцы (приказкі, анекдоты, дражнілкі), а некаторыя – суцэльна наватворы. Сцёбавыя жанры здзекавыя, правакацыйныя. Іх найважнейшая рыса – іронія, а ў шэрагу выпадкаў – адкрыты здзек. Іх функцыя – прыхавашь чужое і незразумелае, адасобіцца ад яго. Да паняцця «сцёб» у традыцыйнай жанравай класіфікацыі бліжэй за ўсё паняцце пароды. Парадзіруюцца стэрэатыпы і нормы (у тым ліку і маўленчыя) існуючай афіцыяльнай культуры. Часта парадзіруюцца маўленчыя клішэ, тыповыя формы паусядзённых зносін (аб'явы), напрыклад: «На следующую ночь мечется человек по кровати, уснуть не может, твердит: «А черт-то есть? Есть или нет?» Голос снизу: «Спи!» Так и уснул вечным сном. «Чернозем предупредает: не задавайте лишних вопросов!».

У адразненні ад рускай традыцыі беларуская моладзь не ведае такіх жанраў, як фенікі і мулькі (жарты, кпіны, функцыі якіх – міні-тэст на прыналежнасць да сістэмы, сродак для палягчэння зносін, па такіх творах пазнаюць «сваіх») ці дахаедства (містычнае светаўспрыманне, жанр «заумі», функцыя якога – заблытаць, прымусіць выйсці за межы звычайнай логікі, напрыклад: «Подходит пугливый смарень с собаной кожурой: «Кагнитная марта?» Я: «Нет, у меня краездная марточка...»), але адразнівае сцёб як асобны жанр, пад якім маецца на ўвазе іранічнае ці адкрыта здзеклівае высмейванне “чужога” (іншай групіроўкі ці культуры ў цэльым), якое нечым нагадвае традыцыйны жанр пароды, напрыклад: «Ты называешь свою девушку Арвен, у тебя кошачий глаза, и никто не понимает твоих длинных плакающей зеленого цвета? Тогда приходи к нам! Мы ничего не сможем тебе объяснить, но мы тоже любим Толкиена. Вместе веселее!».

Прыкол – яшчэ адзін распаўсюджаны ў маладзёжным асяроддзі смехавы жанр. Ён знаходзіцца на мяжы вербалнага і акцыянальнага: часцей

за ўсё пад прыколам маюць на ўвазе розыгрыш, але не злаблівы (як сцёб), а па-сяброўску вясёлы. «Прыкальваюцца» часцей за ўсё з чужых людзей – цывільных, такім чынам падрэсліваючы іх чужасць. Элемент прыкола – падман, хлусня, але хлусня мастацкая, жанрава арганізаваная (*прагон, дагон, загібон*) такім чынам, каб не толькі змяніць тых, хто не разумее, але даставіць эстэтычную асалоду слухачам, якія разумеюць, напрыклад: «*Вот идет человек с длинными волосами, а сзади идет человек и говорит: «Господи!» – и мы радуемся, что заставили человека помянуть имя Господа.*

Сістэма лірыка-філасофскіх жанраў. *Афарызмы* – найбольш рапаўсюджаны ў гэтай групе жанр. У нечым яны падобныя на прыказкі і прымаўкі, але валодаюць спецыфічнай змястоўнасцю, якая, уступаючы ў сінтэз са спецыфічнай “падачай” зместу, набывае новы мастацкі эффект. Напрыклад, «*Последним смеется тот, кто не врубился сразу;*»; «*От знаний еще никто не умирал, но рисковать не стоит;*»; «*Жизнь – игра. Продумана фигово, но графика обалденная;*»; «*Еще один день оказался напрасной тратой макияжа.*»

Празаічныя жанры. Дастаткова невялікі пласт фальклорнай маладзёжнай традыцыі складаюць містычныя па сваёй прыродзе празаічныя жанры: легенды, паданні, былічкі, бывальшчыны. Яны звязаны са значнымі для маладзёжнай культуры аб'ектамі (месцамі, рэчамі, цялеснымі праявамі). Празаічныя жанры адлюстроўваюць камунікатыўныя нормы маладзёжнай культуры, падмацоўваючы іх жахам перад таямнічымі сіламі, захаваць ад якіх можа толькі следаванне гэтым нормам. Функцыя містыкі – фарміраванне пачуцця спалучэння з групай, аб'яднання на аснове агульнага вопыту, які не даступны чужому.

Графіці – яшчэ адна праява вербальнага жыцця маладзёжнай культуры. Спосаб фіксациі тут задае і жанравую форму. Графіці прадстаўлены ў месцах тусовак, навучання, грамадскіх прыбіралень, платох і г.д. Тэксты графіці даследчыкі падзяляюць на наступныя функцыянальныя групы: 1) знакі (дэвізы, лозунгі і інш.) музычных груп, спартыўных каманд і інш.; 2) звароты да пэўнага адрасата ці да асяроддзя (назначаюць сустрэчу, просяць ператэлефанаваць, прыйсці, прызнаюцца ў каханні і г.д.). Гэтыя дзве групы ў мастацкіх адносінах не ўяўляюць асаблівай цікавасці. Тут звяртаюць на сябе ўвагу 3) сентэншы («*Головешкам не знать нирваны», «Тихо шифером шурша едет крыша не спеша*» – надпіс на стале ў студэнцкай аўдыторыі) і 4) нарматыўныя надпісы, якія фармуліруюць правілы паводзін («*Не вос храни на лекции, дабы не разбудить ближнего своего*»).

Песні-пераробкі. Разам з прыколамі і сцёбамі гэта найбольш распаўсюджаны від маладзёжнай творчасці, насычаны гумарам, часам вульгарнай лексікай і адкрытымі непрыстойнасцямі, але незлаблівымі. Тут востра адчуваецца адметнасць маладзёжнай культуры: з аднаго боку – здольнасць да крытыкі ўсяго, што не з ёю, з другога – імкненне заявіць пра сябе як пра дарослага, напрыклад: «*Плакала береза, // Хохотал крыжовник //*

*// подразісь за виню // Клубника и шиповник. // Матюгалася тополь. // Пела
песню слива, // Вот такая штука – Димедрол и пиво!»*

Такім чынам, фальклорныя жанры з'яўляюцца адной з найважнейшых формаў зносін у асяроддзі сучаснай беларускай моладзі, часам не ўсвядомленай іх носьбітамі, але пастаянна актуалізаванай дзякуючы іх мабільнасці і – у большасці – аптымістычнаму характару.